

РЕШЕНИЕ

№ 4111

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11009** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Р. С. Л. срещу Заповед № 4332з-677/28.08.2019г. на началника на 01 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя на основание чл.194, ал.1, т.1 предл.2-ро, чл.200, ал.1, т.11, предл.2-ро и чл.204, т.4 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Дисциплинарнонаказващият орган /ДНО/ не поканил писмено служителя да даде обяснения по установеното нарушение – поканата била отправена устно като дадените до края на работния ден – на 17.06.2019г. обяснения били заведени на същата дата, на която била издадена заповедта като игнорирането им намира, че представлява съществено нарушение на процесуалните правила. На следващо място процедурата по чл.206, ал.1 – 4 ЗМВР била проведена формално и не била спазена. ДНО не изготвил протокол за изслушването, не приел с резолюция дадените писмени обяснения. Даденото обяснение /сведение/ относно протичането на работния ден счита, че не изпълнява функциите на писмено обяснение преди налагане

на наказанието. Резултатите от извършената проверка също не били сведени до знанието на служителя. Липсвала конкретизация на нарушението, не били изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв. А., която претендира разноски по представен списък. Ответникът по оспорването, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят към датата на налагане на дисциплинарното наказание, заема длъжността младши автоконтрольор, I-ва степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“, СДВР.

Съгласно ежедневна вedomост за разстановка на силите и средствата за 17.06.2019г. от 06,30 часа до 07,00 часа на 18.06.2019г. рег.№ 4332р-16500/2019г. е назначен като водач на наряд по маршрут ППК АМ-Х. със старши на наряда младши инспектор В. П. П. – младши автоконтрольор от същата група, и автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] . Съгласно докладна записка рег.№ Д 4475/18.06.2019г. на инспектор Моралийски /л.38 по делото/, същият на 17.06.2019г. за времето от 19,00 часа до 07,00 часа е провел инструктаж на служителите като ги е запознал с оперативната и пътната обстановка на територията на столицата. След провеждане на инструктажа е проверил състоянието на клемите на захранване на ВЦК в багажното отделение на служебните автомобили, посочени с техните регистрационни номера, сред които и този, с който е изпълнявал наряда жалбоподателя.

С писмо на Дирекция „Вътрешна сигурност“ с рег.№ 7855р-6528/09.07.2019г. /л.28-29/ директорът на СДВР е уведомен, че при преглед на видеозаписите от служебните автомобили, е установено закриване за времето от 04,50 часа на 18.06.2019г. до 05,24 часа на 18.06.2019г. на камера № 2 с видимост във вътрешността на купето, както и положението ѝ от 00,00 часа до края на нощната смяна на 18.06.2019г. – силно наведена надолу, с което е ограничена видимостта към действията на служителите в служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] .

С резолюция от 11.07.2019г. е разпоредено извършването на проверка по случая и изготвяне на доклад. Във връзка с това, на основание чл.14 от Организационно-технологични правила за работа с автоматизирана информационна система за „Видеозаснемане на пътен контрол“, утвърдени със Заповед рег.№ 8121з-1154/01.09.2017г., е изискано предоставянето на видеофайла от посочената в писмото директория. След преглед на видеозаписите е установено, че жалбоподателят в 04,49,58 часа поставя пред камера № 2 в процесния служебен автомобил калъф от очила; през цялото време камерата е закрыта; калъфът за очила е премахнат в 05,24,25 часа. От всички предоставени видеофайлове за камера № 2 с видимост към вътрешността на купето, е установено, че е наведена надолу и е ограничена видимостта към действията на служителите. По отношение на камера № 1 и № 3 не са изследвани записите като нямащи отношение към проверката, извършваща се по

писмото на Дирекция „Вътрешна сигурност“. За резултатите от изследването на предоставените от последната видеофайлове е съставен протокол рег.№ 4332р-29327/07.08.2019г., приет като доказателство и неоспорен от жалбоподателя.

На 04.08.2019г. жалбоподателят е дал сведение, заведено с рег.№ 4332р-29193/06.08.2019г. /л.39 по делото/, че относно извършена справка по писмо с рег.№ 7855р-6528/09.07.2019г. няма спомен да е затъмнявал камерата. Относно това, че е наведена надолу сочи, че това не зависи от него, а от фирмата, която я е монтирала. За времето на 18.06.2019г. няма спомен защо е бил с тази кола, тъй като е зачислен на СВ 2300 КВ /СВ 2800 КВ/. Аналогично е съдържанието на сведението, дадено от другия служител в автомобила по време на наряда – В. П. П..

Последният е разпитан като свидетел по делото /с.з. на 12.03.2020г./ като от показанията му се установи, че на процесното дежурство са били с кола на колеги, тъй като техният автомобил е бил зает за провеждането на специална операция. Камерата в процесния автомобил била откачена от стойката и се въртяла свободно. За това казали на прекия си ръководител, който заявил, че знае за проблема и той в най-скоро време ще бъде отстранен, както и че за същия проблем вече е бил уведомен от колегите му, които по принцип работят с този автомобил.

Във връзка с това твърдение от съда е изискано предоставянето от ответника на информация за подадени сигнали, докладни записки и др. от служителите, полагащи дежурство със служебен автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС] относно недобре поставена камера на таблото на автомобила. Съгласно писмо рег.№ 433200-33837/30.03.2020г. на ОПП, СДВР в 01 група ПК, 01 сектор ОКПД няма изготвени докладни записки и сигнали, касаещи недобре поставена камера на таблото на автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС] .

След приключване на проверката за резултатите от нея е изготвена справка рег.№ 4332р-30812/16.08.2019г., с която жалбоподателят е запознат на 24.08.2019г., съгласно саморъчно вписаното от него като е изразено несъгласие с констатациите.

Видно от справката при така направените фактически установявания е прието, че действията на жалбоподателя представляват нарушение на Глава втора, чл.7 и чл.10 – 7. Назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност, като не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила; 10. Не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, от Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Деянието е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР.

След запознаване със справката на 24.08.2019г. жалбоподателят е депозирал писмено обяснение, заведено с рег.№ 4332р-32160/28.08.2019г. /л.26 по делото/. Видно от него жалбоподателят твърди, че камерата е била повредена при застъпване на наряда, а калъфа е поставил на таблото пред себе си, но не с цел да закрива камерата. Същата най-вероятно била закрита от калъфа, тъй като се местела постоянно по време на движение.

Обясненията, съгласно отразеното в тях са приети от началника на 01 група ПК, 01 сектор ОКПД ст.инспектор Г.Х. на 24.08.2019г.

Последвало е издаването от последния на оспорената заповед, в която при идентичност на фактическото описание на нарушението е достигнато до същите правни изводи. Заповедта, съгласно отбелязаното в нея е връчена на оспорващия на

01.09.2019г., а жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на съда на 11.09.2019г.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване с оглед данните за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В разпоредбата на чл.204 ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т.4 на чл.204 ЗМВР наказанията по чл.197, ал.1, т.1-3 се налагат със заповед на служители на висши ръководни и ръководни длъжности.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена от началник 01 група „Пътен контрол“ към 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“-СДВР. В това си качество ответникът заема ръководна длъжност, следователно разполага с правомощието да наложи дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР.

Съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР дисциплинарното наказание, независимо от вида му, се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът му и пред кой орган и по какъв ред може да се обжалва. Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при спазване на посочените изисквания за форма и съдържание на административния акт. Изложени са фактическите и правни основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Обратно на твърденията на оспорващия, съдът намира, че при издаване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Съгласно разпоредбата на чл.205, ал.1 ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал.2 на с.р. за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания от министъра на вътрешните работи е издадена Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за

състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обнародвана в ДВ, бр.34 от 12 май 2015г. Съгласно чл.16 от тази инструкция, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час.

В настоящия случай такава заповед по делото не е представена. С оглед разпоредбата на чл.208 ЗМВР обаче, издаването на такава заповед не е задължителен елемент от сложния фактически състав по реализиране дисциплинарната отговорност на жалбоподателя за вмененото му нарушение - законът не предвижда за този вид нарушение на служебната дисциплина изискване за задължително издаване на заповед за образуване на дисциплинарно производство. За образуваното дисциплинарно производство жалбоподателят е бил уведомен на 04.08.2019г. чрез запознаването писмо рег.№ 7855-652/09.07.2019г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“, във връзка с което е дал сведение по случая на същата дата.

Не се констатира твърдяното допуснато нарушение на разпоредбите на чл.206, ал.1 ЗМВР вр. чл.25-28 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Чл.25 от инструкцията предвижда, че за изслушването на държавния служител, извършил нарушение на служебната дисциплина, се съставя протокол по образец. Според чл.26 от подзаконовия нормативен акт дисциплинарнонаказващият орган не е длъжен да изслуша държавния служител, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Според чл.27 то трябва да е дадено по образец и да бъде прието с резолюция от дисциплинарнонаказващия орган като се отбелязват датата, длъжността и името му. Съответно чл.28 от инструкцията предвижда, че за отказа на държавния служител да даде писмени обяснения и/или да се запознае с материалите от дисциплинарното производство се съставя протокол по образец.

В настоящия случай действително липсва писмена покана до служителя от дисциплинарнонаказващия орган за даване на обяснения и/или изслушване. Жалбоподателят обаче е депозирал до началника на 01 група ПК, 01 сектор ОКПД, ОПП-СДВР писмено обяснение от 24.08.2019г. /л.26 по делото/, след запознаване със справката, съдържаща резултатите от извършената проверка, което е в установената форма и по утвърдения образец. Това писмено обяснение е прието от дисциплинарно наказващия орган на същата дата, видно от поставената върху него резолюция с означена длъжност и име, в съответствие с изискването на чл.27 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. При наличие на дадено писмено обяснение от наказания служител преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, по аргумент от разпоредбата на чл.26 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. във вр. чл.206, ал.1 ЗМВР, не е необходимо той да бъде изслушван от дисциплинарнонаказващия орган.

За резултатите от извършената проверка е изготвена справка рег.№ 4332р-30812/16.08.2019г. /л.21 и сл./, с която жалбоподателят се е запознал на

24.08.2019г. Обективирани в нея констатации са възпроизведени в мотивите на оспорената заповед и кореспондират с дадената за нарушението правна квалификация, което обезпечава извод за правилно приложение на материалния закон. Събраните в хода на съдебното производство доказателства установяват по безспорен начин извършването от жалбоподателя от обективна и субективна страна на вмененото му дисциплинарно нарушение.

Обратно на твърденията на оспорващия, направени в жалбата му, в заповедта ясно и недвусмислено са описани действията на служителя, квалифицирани като дисциплинарно нарушение, а именно поставянето от него на калъф за очила пред камера № 2, даваща видимост към вътрешността на автомобила. Това обстоятелство не се отрича от оспорващия, а от него вместо това се твърди, че видимостта е нарушена поради обстоятелството, че камера № 2 не е била добре прикрепена към таблото на автомобила. Там обаче, съгласно чл.10 от „Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа“, не се допуска поставянето на вещи и предмети. Указанията и правилата са приети със Заповед рег.№ 8121з-1155/01.09.2017г. на министъра на вътрешните работи, с която, както и със Заповед рег.№ 8121з-1154/01.09.2017г. за утвърждаване на организационно-технологични правила за работа с автоматизирана информационна система „Видеозаснемане на пътен контрол“ жалбоподателят е запознат, съгласно приетия като доказателство протокол от 30.09.2018г., рег.№ 4332р-38892/02.11.2018г. Не се доказва от него и твърдението му, че при застъпване на дежурство на 18.06.2019г. камера № 2 в служебния автомобил е била разхлабена от стойката и се е движела свободно, за което са били подадени сигнали и докладни.

Предвид изложеното от доказателствата по делото се установи по безспорен начин извършването на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.1, предл.2-ло ЗМВР – неизпълнение на заповед на министъра на вътрешните работи, с която жалбоподателят е запознат, за което нарушение съгласно чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“. Съставомерността на деянието е доказана както от обективна, така и от субективна страна. По делото не се представиха доказателства, изключващи вината на служителя.

Актът е съответен и на целта на закона – да се предупреди и превъзпита държавния служител като бъде подтикнат да изпълнява стриктно служебните си задължения.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Това от своя страна обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Такива се следват на ответника, но предвид липсата на заявена претенция за това съдът не може да ги присъди служебно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. Л. срещу Заповед № 4332з-677/28.08.2019г. на началника на 01 група „Пътен контрол“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: